

~~THE~~ 1013

2-20

1P4A113B189

పార్వీ కాంగ్రెసు నిర్ణయాలపై

అ జ య హా ష 4

అ ం త్యో ప న్యా స ం

వి శా లా ం ద్ర ప్ర చు రణా ల య ం ,

! : వి జ య వా డ ::

నవయుగ బుక్ హౌస్
శివ తేను
గుంటూరు

ప్రచురణ నెం. 58.

శీ 2

ప్రథమ ముద్రణ
జనవరి '54.

వెల 0—4—0

స్వతంత్ర ఆర్ట్ ప్రింటర్స్,
విజయవాడ.

2/67 3

1. పార్టీ కాంగ్రెసు యే పరిస్థితుల్లో జరిగింది ?

పార్టీ కాంగ్రెసు సాధించిన విజయాలను సమీక్షించే ముందు యేపరిస్థితుల్లో యీ కాంగ్రెసు సమావేశం జరిగిందో తెలుసుకోవటం అవసరం. మధురలో పార్టీ కాంగ్రెసు సమావేశమైనప్పుడు జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితులు యీ క్రింది విధంగా వున్నాయి :

ప్రపంచం మొత్తంమీద తీసుకున్నపుడు అంతర్జాతీయ వుద్రిక్తత తగ్గింది. కాని అదే సమయంలో భారతదేశానికి ప్రత్యక్షంగా సంబంధించిన కొన్ని ఘటనలు యీ మధ్య జరిగాయి. ఇవి అంతర్జాతీయంగా తీవ్ర పరిణామాలకు వారితీయ గలవు. పాకిస్తాన్-అమెరికాల మధ్య కొద్దిరోజులక్రితమే జరిగిన సైనిక ఒడంబడిక ఫలితంగా ప్రచ్ఛన్నయుద్ధం సరాసరి భారత దేశపు నడివాకిలిమొందుకు వచ్చింది. ఈ ఒడంబడిక ప్రపంచ మంతటా వ్యాపించియున్న అమెరికా సైనిక కేంద్రాలను హెచ్చించుటతోపాటు భారతదేశస్వాతంత్ర్యానికే తీవ్రప్రమాదాలను తెచ్చిపెట్టింది. 1947 ఆగస్టులో అధికారం చేతులు మారి (కాంగ్రెసు చేతుల్లోకి వచ్చి)న తర్వాత యే వొక్క ఘటనకూడా యీ అమెరికా యుద్ధచర్యవలె భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రత్యక్షంగా ప్రమాదంలో పెట్టలేదు. ఇది మొదటి లక్షణం. మనదేశంలో చూచుకొంటే భారతసభుత్వం తలపెట్టిన పంచవర్ష ప్రణాళికపూర్తిగా విఫలమైంది. భారత పరిపాలకవర్గం తన ఆర్థిక, రాజకీయ పెత్తనాన్ని సుస్థాపితం

చేసుకోటానికి యీ పథకాన్ని ఒక సాధనగా సూచించింది. కనుక యీ పథకం విఫలం కావటం అనేది ప్రధానఘటనగా పరిగణించాలి. ఇది రెండవ లక్షణం.

దేశంలోని ఆర్థిక పరిస్థితి రోజురోజుకు దిగజారిపోతున్నది; సామాన్య రైతాంగం దినదినం మరింత బీదరికంలో కృంగిపోతున్నది; దేశీయ మార్కెట్టు మరింత సంకుచితమైపోయి, నిరుద్యోగసమస్య తీవ్రతరమౌతున్నది; పంచవర్ష ప్రణాళిక యొక్క దివాళాకోరుతనాన్ని పై విషయాల్లో బట్టబయలు చేస్తున్నాయి. ప్రజాసామాన్యం సంపూర్ణ వినాశనం నుండి రక్షింపబడాలంటే మన ఆర్థిక విధానంపై నున్న బ్రిటిష్ పెత్తనాన్ని ధ్వంసంచేయాలని, భూస్వామ్య అవశేషాలను తుడిచిపెట్టాలని ప్రజాసామాన్యం క్రమక్రమంగా గుర్తించగల్గుతున్నారు.

గత కొద్దినెలల్లో దేశమంతటా బ్రహ్మాండమైన ప్రజా పోరాటాలు జరిగాయి. ప్రభుత్వం యొక్క విధానాలకు, పద్ధతులకు వ్యతిరేకంగా వ్యక్తమైన ప్రజలద్వేషం 1940 తర్వాత యెన్నడూ అందుకోని ఉచ్చస్థాయి నందుకున్నది. ఈ పోరాటాలు చాలవరకు కేవలం దేశీయ పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా మాత్రమే కాకుండా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా కూడా జరిగాయి. అంతేగాదు. తరతరాలుగా కాంగ్రెసుకు పెట్టని కోటలుగా భావించబడే ప్రాంతాల్లోకి కూడా యీ పోరాటాలు విస్తరించడం మరొక విశేషం. ఇది మూడవ లక్షణం.

దేశంలోని మనస్సాగ్రీసే ప్రధానమైన ప్రతిపక్షంగా ప్రజలంతా నేడు గుర్తిస్తున్నారు. కార్మిక, రైతు తదితర సామాన్య వ్యతిరేక వర్గాల, శక్తుల పోరాటాలకు మనం ధైర్యంగా నాయకత్వం వహించి

నడిపాం. పోరాటాల్లో వికృత కొరకు మనం నిరంతరం కృషి చేశాం. శాసన సభలలోపూ, బయటా పీఠిత ప్రజానీకంయొక్క వాంఛలను మనం నిస్వార్థంగా, పట్టుదలతో ప్రతిధ్వనిస్తూ వచ్చాం. ఈ కారణాలవలన ప్రజాతంత్ర ప్రతిపక్ష శక్తులన్నింటికీ మన పార్టీయే మొనగాడుగా భావించబడు తున్నది. ఇంతకు పూర్వం యెన్నడూ లేని పలుకుబడిని సంపాదించాం. ఇది నాల్గవ లక్షణం.

ప్రజాతంత్ర ప్రతిపక్షంలో పార్టీకిగల నాయకత్వ స్థానాన్ని అంచనా వేయటంలో మనలో కొన్ని పొరబాటు అభిప్రాయాలు ప్రవేశించాయి. ఈ సాలిగూళ్లను మన బుర్రల్లోనుంచి తొలగించుకోవలసిన అవసరం యెంతైనావుంది. 2 సంవత్సరాలక్రితం సాధారణ ఎన్నికల్లో పార్టీ ప్రధాన ప్రతిపక్షంగా అఖండ విజయం సాధించింది. ఈ విజయమే పార్టీ యొక్క నాయకత్వ పాత్రకు ప్రధానకారణమని, అదే మన ముఖ్యమైన పెట్టుబడియని కొందరు కామ్రేడ్స్ వాదిస్తున్నారు.

మరికొందరు కామ్రేడ్స్ అంతర్జాతీయ రంగంలో సోషలిస్టు ప్రపంచం సాధించిన అఖండవిజయాలు మన దేశంలో మన పార్టీ నాయకత్వ పాత్రకు మూలాధారమని వాదిస్తున్నారు. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిజంయొక్క అతి విస్తృతమైన పురోగమనంయొక్క ఘనత కొంతవరకు మనపైకూడ ప్రసరించి, ఆ ప్రతిబింబంలో మనం గొప్పనాయకులుగా భావించబడుతున్నామని యీ కామ్రేడ్స్ వాదన.

మరికొందరు కామ్రేడ్స్ యింకోరకంగా వాదిస్తున్నారు. కాంగ్రెసు పట్ల ప్రజానీకానికి గల భ్రమలు అత్యవసరంగా పటాపంచలవుతున్నాయని, ఆ భ్రమలు పీడిన ప్రజానీకం సరాసరి తమంతటతా మేఎర్రజండా

వైపు ఆకర్షింప బడుతున్నారని వారి వాదన. కాని మై వాదనలన్నీ కూడ తప్పువాదనలే. వీటిలో యే ఒక్క వాదనకూడా పరిస్థితిని సమగ్రంగా వివరించదు. మనస్సార్థి బ్రహ్మాండమైన అంతర్జాతీయ వుద్యమంలో ఒక శాఖ అనే విషయం వాస్తవమే. కాని యిది వొక్కటే మన మూల పెట్టుబడినా లేక కాంగ్రెసులోనండి భ్రమలు వీడిన ప్రజానీకం మన స్సార్థి వైపుకు రావటం వొక్కటే మనస్సార్థి అభివృద్ధికి మూల కారణమైనా మన స్సార్థి దేశమంతటా ఒకేవిధంగా అభివృద్ధి చెంది వుండొంది. కాని వాస్తవ మేమిటంటే మనం యే ప్రాంతంలో ప్రజలకు ఖచ్చితమైన, విస్పష్టమైన సేవ చేశామా, ఆ ప్రాంతంలో ఆ రంగాల్లో మాత్రమే మనం బలపడ్డాం.

అంతేకాదు. మనస్సార్థి సాధారణ ఎన్నికల్లో సాధించిన విజయాలపైన మాత్రమే ఆధారపడి బలపడలేదు. మన బలమైన కేంద్రాలలో సైతం మనల్ని ప్రజలనుండి వేరుచేయటానికి యితర శక్తులు గత రెండు సంవత్సరాలుగా కృషి చేశాయని మనం మర్చిపోకూడదు.

ప్రజాతంత్ర ప్రతిపక్షంలో మనస్సార్థికి యీనాడున్న అత్యున్నత స్థానానికి కారణం నిరంతరం ప్రజలతో వుండి, తమ హక్కులకై వారు సాగించే పోరాటాల్లో వారితోపాటు కష్టములనుభవిస్తూ నాయకత్వం వహించుతూండటం వల్లనే మనస్సార్థి యీ ఉన్నత స్థానాన్ని సంపాదించింది; నిలబెట్టుకోగలిగింది.

2. పార్టీకాంగ్రెసు నెడుర్కొన్న సమస్యలు, బలహీనతలు :

పైన వివరించిన జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల్లో సమావేశమైన పార్టీ కాంగ్రెసు సహజంగా యీ క్రిందిపనులు చేస్తుందని మన మాశిస్తాం.

జాతీయ - అంతర్జాతీయ పరిస్థితిని సమీక్షచేసి పార్టీ ప్రధాన కర్తవ్యాలను నిర్దేశించవలసి యుంటుంది.

గత రెండు సంవత్సరాలలో జరిగిన ప్రజాపోరాటాలను సమీక్షించి అందులో వచ్చిన లోపాలను సవరించి విజయాలను దృఢతరం చేసుకుని, ఆ పోరాట గుణపాఠాలను పార్టీసభ్యులందరికీ అందించవలసి యుంటుంది.

వ్యవసాయరంగంలో మనం యెందువల్ల పోవలసినంతగా ముందుకు పోలేకపోయామో కారణాలను వెదికి, అతిప్రధానమైన యీ రంగంలో మన లోపాలను సవరించుకోటానికి మార్గాలను సూచించవలసి యుంటుంది.

కార్మికవర్గ ఐక్యతను సాధించుటలో మనం సాధించిన అభివృద్ధిని సమీక్ష చేసుకోవలసి యుంటుంది.

పార్లమెంటరీ రంగంలోనూ, మున్సిపాలిటీలు, పంచాయితీలలోనూ మన పనిని సమీక్ష చేసుకొని యీ రంగాల్లో నుండి పూర్తి ప్రయోజనాలను పొందటానికి అవసరమైన సూచనలను చేయవలసి యుంటుంది.

వీటన్నిటికోపాటు పార్టీ నిర్మాణ బలహీనతలను, రాజకీయ, సిద్ధాంత, నిర్మాణ లోపాలను సమీక్ష చేసుకొని, వాటిని తొలగించుటకు చర్య తీసుకోవలసి యుంటుంది.

పార్టీ కాంగ్రెసు సమావేశ మయ్యేనాటికి వున్న జాతీయ, అంతర్జాతీయ పరిస్థితున్న దృష్టిలో వుంచుకున్నప్పుడు పై సమస్యలన్నింటినీ పార్టీ చచ్చించి పరిష్కారమార్గం చూపుతుందనే మనం సహజంగా ఆశిస్తాం. కాని అత్యాశ్చర్యకరమైన విషయం మరొకటి జరిగింది. ప్రజా పోరాటాలకు నాయకత్వం వహిస్తున్న మనపార్టీ దాని పార్టీ కాంగ్రెసులో ఆనగా అత్యున్నతమైన అధికారయుత సమావేశంలో యీ ప్రజా సమస్యలనుగాని, పార్టీ నిర్మాణ సమస్యలనుగాని చర్చించే అవకాశమే లేకపోయింది.

ఇలాగ జరగడానికి కారణమేమిటి ?

ఇందుకు ప్రధాన కారణం మనకు సక్రమంగా పని చేస్తున్న పార్టీ కేంద్రం లేకపోవటం. సక్రమంగా పనిచేసే పార్టీ కేంద్రం వున్నప్పుడే పార్టీ కార్యక్రమాన్ని సమర్థతతో నడిపి, పార్టీ యూనిట్లు పాల్గొని నడిపిన ఉద్యమాల గుణపాఠాలను సూత్రీకరించి పార్టీ కాంగ్రెసు యెదుట పెట్టగలదు.

పార్టీ కాంగ్రెసుకు తగినంత రాజకీయ సన్నాహాలు చేయకపోవటం రెండవ కారణం.

అనేకరాష్ట్రాల్లో పార్టీ మహాసభలు పార్టీ కాంగ్రెసుకు కొద్దిరోజులక్రితం మాత్రమే జరిగాయి. పార్టీ కాంగ్రెసు జరగడానికి కనీసం రెండు నెలలకు ముందే అన్ని రాష్ట్ర పార్టీ మహాసభలు పూర్తికావాలన్న మొట్టమొదటి నిర్ణయం అమలు జరగలేదు.

ఇలా జరిగివుంటే ఆయా రాష్ట్ర పార్టీ మహాసభల గుణపాఠాలను కేంద్రకమిటీ జీర్ణంచేసుకోవటానికి అవకాశం వుండేది.

ఇలా జరక్కపోవడంవల్ల వివిధ రాష్ట్రాల్లోని సమాచారం, పరిస్థితులను కేంద్ర నాయకత్వం పూర్తిగా తెలుసుకోవటం సాధ్యం కాకపోయింది. ఐతే అందుకని పార్టీ కాంగ్రెసును వాయిదావేయటం సాధ్యమయ్యే పనికాదు. ఎందువల్లనంటే పార్టీ కేంద్రంలో పనిచేయటాన్ని తగినంతమంది కామ్రేడ్స్ లేకపోవటంవల్ల పార్టీ కేంద్రం అత్యంత విషమ పరిస్థితిలో పడింది. పార్టీ కేంద్రం యేమాత్రం పనిచేయలేని నిస్సహాయ స్థితికి వచ్చింది.

ఐతే యీ ఆటంకం వున్నప్పటికీ కేంద్రకమిటీపైతం తన బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వర్తించలేదని చెప్పకతప్పదు. 1953 మార్చిలో రాజకీయ పరిస్థితిమీద, పార్టీనిర్మాణంమీద కేంద్రకమిటీ రెండు తీర్మానాలుచేసింది. ఈ రెండు తీర్మానాలు పార్టీలో వివిధస్థాయిలలో సమగ్రంగా చర్చించబడ్డాయి. ఈ చర్చల దృష్ట్యా కేంద్రకమిటీ పై రెండు తీర్మానాలను సకాలములో తిరిగి వ్రాసి యుండవలసింది. ఈ పనిని పైతం కేంద్రకమిటీ ఆఖరిక్షణం వరకు వాయిదా వేస్తూనే వచ్చింది.

ప్రజారంగంలో రోజు రోజుకు నెత్తిమీద కొస్తున్న సమస్యల దృష్ట్యా అత్యవసరంగా నెరవేర్చాల్సిన ఈ పార్టీ కర్తవ్యాన్నికూడా మర్చిపోవడం జరిగింది. 1952 ఆగస్టులో పోలిట్ బ్యూరో ఒక తీర్మానాన్ని చేసింది. పార్టీ రాజకీయ రంగంలో సాగించే అన్ని కార్యక్రమాలకు కీలకం పార్టీ నిర్మా

ణాన్ని దృఢపర్చడమేనని పై తీర్మానం వివరించింది. కాని యీ అవగాహన ఆచరణలోకి మార్చబడలేదు. పార్టీ కాంగ్రెసుకై జరపవలసిన సన్నాహాల్లో యీ అవగాహన పూర్తిగా లోపించింది.

పార్టీపనులను అశ్రద్ధచేసే ఈ వైఖరి, బాధ్యతారహిత ప్రవర్తనకు దారితీసే యీ అశ్రద్ధ, పార్టీ కాంగ్రెసుకై జరుపవలసిన రాజకీయ సన్నాహాల్లో అతి నగ్నంగా బయటపడింది.

ఈ బలహీనతకు మరొకటి కూడా లోడ్డైంది.

పార్టీలో ఏర్పడ్డ విభేదాభిప్రాయాలను పరిష్కరించే విషయంలో మనం యీ మధ్య ఉదార వైఖరి (liberalism) అవలంబిస్తూ వచ్చాం.

ఇదికూడా ఒక ప్రధానమైన బలహీనత. నెహ్రూ విదేశాంగ విధానం, శాంతి వృద్ధ్యులయొక్క పాత్ర, పంచవర్ష ప్రణాళికయొక్క అంచనా యీ మొదలైన ప్రధాన విషయాల్లో మన పార్టీలో రెండు పెడ మార్గాలు వుంటూ వచ్చినై. వీటిలో ఒకటి అతివాద పెడమార్గము, రెండవది మితవాద పెడమార్గము. ఈ విభేదాలను సకాలంలో పరిష్కరించి పార్టీ సభ్యులందరూ అవలంబించవలసిన ఒక ఖచ్చితమైన విధానాన్ని నిర్ణయించటానికి బదులు, విభేదాలు మరింత పోగుపడే విధానాన్ని మనం అవలంబిస్తూ వచ్చాం. తత్ఫలితంగా యీ సమస్యలన్నీ పార్టీ కాంగ్రెసు ముందు కొచ్చాయి. వీటిని యెదుర్కొని పూర్తిగా పరిష్కరించవలసిన అనసరం యేర్పడింది. కనుక సహజంగానే యితర సమస్యలు వెనుకబడి పక్కకు పోయేయబడ్డాయి. మనం గనుక యీ సమస్యలపట్ల వుదార

వైఖరి అవలంబించకుండా యేనాహ్ పరిష్కరించి యుండినట్లయితే పార్టీ కాంగ్రెసుకు పని తేలికయ్యేది. ఇంతకంటే తక్షణ సమస్యలైన ప్రజా సమస్యలను, పార్టీ నిర్మాణసమస్యలను పార్టీ కాంగ్రెసు చర్చించివుండేది.

బలహీనమైన పార్టీ కేంద్రం వుండడమనేదే తిరిగి యీ లోపానికికూడా మూలకారణం. బలహీనమైన పార్టీ కేంద్రంతో పార్టీ ఆంతరంగిక చర్చలనుపైతం వొక పద్ధతి ప్రకారంగా జరపడం సాధ్యం కాదు. పార్టీలో యిన్ని పెడనూగ్గాలు యింతకాలం కొనసాగటానికి గూడా యిదే కారణం.

ఐతే యిన్ని లోపాలున్నప్పటికీ పార్టీ చరిత్రలో మూడవ పార్టీ కాంగ్రెసు ఒక ప్రధానమైన మైలురాయి అనే విషయాన్ని మర్చిపోకూడదు. పార్టీ కాంగ్రెసు సాధించిన విజయాలను పూర్తిగా అంచనా వేసేందుకుగాను మధుర కాంగ్రెసులో చర్చించి నిర్ణయం తీసుకున్న ఒక్కొక్క విషయాన్నే పరిశీలిద్దాం.

3. శాంతి పోరాటం, స్వతంత్ర పోరాటం.

ఈ సారి మన రాజకీయ తీర్మానంలో అంతర్జాతీయ పరిస్థితిని గురించిన సాధారణ వర్ణన వదిలివేశాం. మన దేశంలో మన పార్టీ యెదుర్కొంటున్న సమస్యలను చర్చించే సందర్భంలోనే అంతర్జాతీయ పరిస్థితినికూడా చర్చించడం సరియైన పద్ధతియని నిర్ణయించాం.

అమెరికా, పాకిస్తాన్ ఒడంబడిక, శాంతి పోరాటానికి స్వతంత్ర పోరాటానికి వున్న సంబంధం యేమిటి అన్న

- సమస్యను ప్రధాన చర్చనీయాంశంగా చేసింది. పార్టీలో చాలకాలంనుండి యీ సమస్యపై చర్చలు సాగుతూనే వున్నాయి.

అమెరికా, పాకిస్తాన్ ఒడంబడికను చర్చించేటప్పుడు రెండు పెడ మార్గాలు పట్టే ప్రమాదంవుంది. ఈ ఒడంబడికవల్ల మన స్వాతంత్ర్యానికి అమెరికావల్ల కల్గిన కొత్త ప్రమాదాన్ని గుర్తించకపోవటం మరొక పొరబాటు ధోరణి. ఈ ప్రమాదాన్ని గుర్తించి దీనినే మన కార్యక్రమాలన్నింటికీ కేంద్రంగా చేయాలనటం మరొక పొరబాటు ధోరణి. ఈ రెండు పెడ మార్గాలను సరిచేయని పక్షంలో అత్యవసర పరిస్థితి దేశానికి యేర్పడ్డ వెంటనే పార్టీ విచ్ఛిన్నమై ప్రజా వుద్యమం పెడ మార్గాలుబట్టే ప్రమాదం వీర్పడుతుంది.

- పార్టీ! కాంగ్రెసులో జరిగిన చర్చల్లో యీ రెండు పెడ మార్గాలు బహిర్గతమయ్యాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం శాంతికి ప్రమాదకరమనే విషయం వాస్తవమేననీ, ఐతే భారత దేశ స్వాతంత్ర్యానికి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంనల్ల తీవ్రమైన తక్షణ ప్రమాద మేమీ లేదని ఒక పెడమార్గంలో నున్నవారు వాదించారు. మరొక పెడమార్గంలో నున్నవారు మాట్లాడే స్పష్టంగా చెప్పకపోయినా అమెరికా ప్రమాదాన్ని గుర్తించటం మన పార్టీ కార్యక్రమాలన్నింటికీ కేంద్రంగా చేయాలని వాదించారు.

మన ప్రధాన శత్రు వెవరన్న సమస్య కేవలం ఒక వాగ్వాదానికి సంబంధించిన సమస్యకాక, మనపార్టీ విధానాన్నంతా నిర్ణయించే ప్రధాన సమస్యగా పరిణమించింది. ప్రపంచశాంతికే కాక, మన దేశీయ స్వాతంత్ర్యానికి కూడ

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ప్రధాన శత్రువనే నైఖరి నవలం బించినట్లయితే, ఆ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవాలనే సాకుతో క్రమంగా నెహ్రూ ప్రభుత్వాన్ని బలపరిచే విధానా న్నవలం బించక తప్పదు.

అమెరికా ప్రపంచశాంతికి మాత్రమే శత్రువుగను, మన స్వాతంత్ర్యానికి దానివల్ల ఎట్టి ప్రమాదము లేదనుకున్నట్లయితే అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగాను శాంతికొరకు జరిపే పోరాటం దేశ స్వాతంత్ర్యంతో ఎట్టి సంబంధంలేని ఒక అప్రధాన పోరాటంగా భావించబడే ప్రమాదం వుంది.

కనుక పార్టీ కాంగ్రెసు యీ విషయమై ఒక ఖచ్చితమైన నిర్ణయం చేయవలసి వచ్చింది. ఎందుచేతనంటే ఈ సమస్యపై మనకున్న అవగాహననుబట్టే నెహ్రూ ప్రభుత్వంపట్ల మన మవలంబించే నైఖరికూడ ఆధారపడి వుంటుంది. నెహ్రూ ప్రభుత్వాన్ని గూర్చి మన అంచనా తరుచు విడివిడిగా ఆలోచించే నైఖరిని (eclectic) ప్రదర్శిస్తూ వచ్చింది. ప్రజలకు మేలుచేసే పనిని నెహ్రూ చేస్తే మనం దాన్ని బలపరుస్తామని, కీడుచేసే పనిని వ్యతిరేకిస్తామని మనం చెప్తూవచ్చాం. అలా చేయటం సరియైనదే కావచ్చు. కాని యిదొక విధాన మని పించుకోదు.. ప్రతిదాంట్లోనూ కొంత మంచి వుంటుందనే దృక్పథానికి యిది దారితీస్తుంది. ఈ విధంగా విడివిడిగా సమస్యల వారీగా అర్థంచేసుకునే పద్ధతి మనకు నిరుపయోగం.

నిజానికి ప్రభుత్వాన్ని గురించి రెండుమూల విధానాలు మాత్రమే వుండగలవు. ప్రభుత్వంతో మొత్తంమీద సహకరిస్తూ, కొన్ని కొన్ని నిర్దిష్టచర్యలకు విమర్శించడం; లేక ప్రభుత్వాన్ని మొత్తంగా వ్యతిరే

కిస్తూ కొన్ని కొన్ని నిర్దిష్ట చర్యల విషయంలో బలపర్చడం. ఇక్కడ
 వీరి ప్రాముఖ్యం, అప్రాముఖ్యం అనేది సమస్యకాదు; ఈ రెండూ
 రెండుప్రత్యేక విధానాలు.

ఈ సమస్య చాలా జటిలమైన సమస్య. మనం ముక్కుకు
 సూటిగా ఒక విధానాన్ని అనుసరించలేము.

పశ్చిమ యూరపు దేశాల్లో అమెరికా ప్రమాదం
 రోజు రోజుకూ హెచ్చుతున్నది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లోనూ,
 విదేశ వ్యాపారవిషయంలోనూ అమెరికా జోక్యం కల్గించు
 కోటంవల్ల, సైనిక ఒడంబడికలను, పునరాయుధీకరణ కార్య
 క్రమాలను అమెరికా ఆదేశాలపై బలనంతంగా రుద్దటంవల్ల,
 ఆదేశ ప్రజల ఆర్థిక పరిస్థితి రోజురోజుకూ క్షీణించిపోతున్నది.
 ఈ పరిస్థితుల్లో స్వాతంత్ర్యం కొరకు, తమ ఆర్థికపరిస్థితిని బాగు
 పర్చుకొనుటకొరకు వారు జరిపే పోరాటం ప్రపంచశాంతి
 పోరాటంలో అవినాభావంగా పెనవేసుకుపోతున్నది. యుద్ధ
 ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటమూ, దైనందిన
 కోర్కెల కొరకు, స్వాతంత్ర్యరక్షణకు జరిపే పోరాటమూ-
 రెండూ లీనమై పోతున్నవి. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదమూ,
 దానితోత్తులూ యీ రెండు పోరాటాల్లోనూ ఆ ప్రజలకు
 ప్రధాన శత్రువులుగా వుంటున్నాను.

ఈ పరిస్థితిలో 'శాంతిని స్థాపించే ప్రభుత్వము' అనే
 నినాదం ఆ ప్రజలకు ఒక వాస్తవ నినాదంగా వుంటుంది. ఎందు
 వల్లనంటే ఆ ప్రభుత్వం శాంతిని స్థాపించటంలో పాటు ప్రజలకు
 కొన్ని తక్షణ సౌకర్యాలనుకూడా కలిగించగలుగుతుంది.

కాని మనదేశంలో ఆ పరిస్థితిలేదు. మన దేశంలో నేటి ఆర్థిక దుస్థితి భారత గుత్తపెట్టుబడిదారుల యుద్ధప్రయత్నాల వల్ల యేర్పడ్డదికాదు. మన రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న తీవ్ర ఆర్థిక క్లిష్టతకు కారణం దేశీయ ఆర్థిక విధానమంతా యుద్ధ పునాదిపై నిర్మించడమేనని మనం చెప్పలేము. మన ప్రజానీకం యొక్క అన్ని యిబ్బందులకు దేశంలోని భూస్వామ్య అవశేషాలు, మన ఆర్థిక విధానంపై బ్రిటన్ కుగల ఆర్థిక పెత్తనమే మూల కారణాలు.

భూస్వామ్యవిధానమూ, బ్రిటన్ కుగల ఆర్థిక పెత్తనమూ మన దేశంలో పూర్వకాలంలోనలె బ్రిటిష్ సైనిక బలంచేత కొనసాగడంలేదు. నెహ్రూ ప్రభుత్వంయొక్క ప్రత్యక్ష సహకారం చేతనే యిది సాధ్యమౌతున్నది. కనుక మన దేశంలో శాంతిపోరాటం ప్రధానంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగానూ, స్వతంత్ర పోరాటం ప్రధానంగా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగానూ కొనసాగించ బడవలెననే విషయం సుస్పష్టం. రెండు పోరాటాలనూ మొకేసారి సాగించ వలసి యుంటుంది. ఈ రెంటికీగల సంబంధాన్ని కూడా స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి.

ఇది తెలుసుకోవాలంటే యీ రెంటిలోనూ ప్రధాన పోరాటం యేదో తెలుసుకోవాలి. ప్రజల సమస్యలు, వారి భవిష్యత్తు యే పోరాటంపై ఆధారపడివుంటాయో అదే ప్రధానమైన పోరాటం. మనదేశం విషయంలో బ్రిటిష్ పెత్తనానికి, దేశీయ భూస్వామ్య విధానానికి వ్యతిరేకంగా సాగించే పోరాటమే ప్రధాన పోరాటంగా వుండగలదు. పార్టీ కార్యక్రమంలో యీ విషయం “భారత జాతీయ

స్వాతంత్ర్యము, వ్యవసాయ రంగము, రైతు సమస్య" అనే
సబ్-హెడ్డింగు క్రింద వివరించబడింది.

కనుక నెహ్రూ ప్రభుత్వంపట్ల మన నైఖరిని నిర్ణయించు
కునేముందు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదంపట్ల, దేశీయ భూస్వామ్య
విధానంపట్ల నెహ్రూ నైఖరిని స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి.
ఈ రెంటినీ నెహ్రూ ప్రభుత్వం వ్యతిరేకించుటలేదు సరిగదా,
రక్షిస్తోంది. కనుక నెహ్రూ ప్రభుత్వాన్ని మొత్తంగా వ్యతి
రేకించడమనేది మన విధానమై యుండాలి.

• ఐతే శాంతి పోరాటంపట్ల మన నైఖరేమిటి? శాంతి
పుద్యమ ప్రాధాన్యతను చాలా తక్కువ అంచనావేసే జబ్బు
మన పార్టీలో తీవ్రంగావుంది. శాంతి పోరాటానికి స్వాతంత్ర్య
పోరాటానికి గల సంబంధాన్ని యేదో వొక చిన్న నినాదం
ద్వారా తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించడం, అలా తెలుసు
కోవడం సాధ్యంకానప్పుడు మొత్తం శాంతి పుద్యమాన్నే అశ్రద్ధ
చేయటం మనపార్టీలో జరుగుతూ వచ్చింది.

మనదేశంలో యీనాడు శాంతిపుద్యమానికి పున్న
ప్రత్యేక ప్రాధాన్యతను గుర్తించాలి.

అమెరికా యీనాడు యే ప్రపంచయుద్ధానికై తహ
తహ లాడుతోందో, ఆయుధ ప్రమాదాన్ని మనం శ్రామిక
ప్రజలందరూ తెలియచెప్పాలి. ఈ యుద్ధం సామాన్యమైన
యుద్ధం కాదనీ, అమెరికా ప్రపంచాధిపత్యం వహించేందుకు
యే యే దేశాలు ఆటంకంగా వున్నాయో ఆయా దేశాలను
నాశనం చేయటానికి, అనగా కార్మికవర్గం అధికారంలోవున్న

దేశాలను నాశనం చేయడానికి యీ యుద్ధం వృద్ధేశింపబడిందని మనం స్పష్టంచేయాలి. ఇది మొదటి కర్తవ్యం.

ఇక రెండవ కర్తవ్యం. ఈనాడు ప్రపంచంలో శాంతి కాముకశక్తులు సామ్రాజ్యవాదశక్తులకంటే బలంగావున్నాయి. ఇట్టి పరిస్థితిలో అమెరికా యుద్ధ ప్రయత్నాలకు పూనుకుంది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో సోవియట్ పై దాడిచేసిన హిట్లరు యూరపును మాత్రమే సమీకరించితే సరిపోయింది. కాని యీనాడు అమెరికా యుద్ధప్రయత్నాలు జయప్రదం కావాలంటే మొత్తం పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచాన్నంతటినీ సమీకరించాలిసి వుంటుంది. కనుకనే తన యుద్ధప్రయత్నాలు ఫలప్రదమవ్వాలంటే అమెరికా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలను తన పెత్తనంలోకి తెచ్చుకోవాలి. ఈ యుద్ధప్రయత్నంలో ప్రతి దేశాన్ని తన గుప్పిటలోకి తీసుకోవటానికి తెగించి తాపత్రయ పడుతోంది. ఇండియాపై నకూడా దానికన్ను పడింది. కనుక శాంతిపోరాటం యితర దేశాల స్వాతంత్ర్యరక్షణకువలెనే మన దేశ స్వాతంత్ర్యరక్షణకుకూడా అత్యవసరం.

ఈ సందర్భంలో భారతదేశంపట్ల అమెరికా కైఖరినిగురించి అందనా వేయటంలో మనలోవున్న ఒక పొరపాటు అభిప్రాయాన్ని తొలగించుకోవలసి యుంటుంది. భారత దేశాన్ని తన బుట్టలో వేసుకోవటానికి విఫలమైనందువల్లనే అమెరికా నేడు పాకిస్తాన్ ను కబళిస్తోందని మనలో కొందరు అప్పుడప్పుడు అనడం జరుగుతోంది. ఈ దృక్పథం పూర్తిగా తప్పు. భారతదేశాన్ని కబళించటానికి ఒక మెట్టుగానే, ఒక సాధనగానే అమెరికా యీనాడు పాకిస్తాన్ ను కబళిస్తున్నది. పాకిస్తాన్ ను తన చేతిలో పెట్టుకొని భారతదేశంపైపు తుపాకి చూపినట్లు చూపిస్తూ, భారత ప్రభుత్వంపై వత్తిడిచెచ్చి, బెది

రించి అంతర్జాతీయ వ్యవహారాల్లో పూర్తిగా అమెరికాకు జోహు
కుంగా చేసుకోవాలనే అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాల ఆశయం.

అమెరికా కనుక భారత ప్రభుత్వాన్ని బెడరించే యీ
విధానంలో జయప్రదమైనట్లయితే యేం జరుగుతుంది? అమె
రికా కబంధ హస్తంలో కెళ్లిన ప్రతిదేశంలోను సైనిక ఖర్చు
విపరీతంగా పెరగటం, ప్రజల ఆర్థిక పరిస్థితి మరింతగా క్షీణిం
చటం జరుగుతున్నది. భారతదేశానికి అదేగతి పడుతుంది.

ఇక మూడవ విషయం మధ్య ప్రాచ్యంలోని దేశాలకు
భారతదేశానికి వొక తేడావుంది. ఆ దేశాల్లో ఐతే వొక చిన్న
అంతఃపుర కుట్రను లేవదీసి ప్రభుత్వాన్ని మార్చి నూతన
విధానా న్నవలంబించే ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించవచ్చు. కాని
భారతదేశంలో అలాంటిది సాధ్యంకాదు. ఈ దేశంలో ఒక
బలమైన ప్రజాతంత్ర వుద్యమం, బలమైన కార్మికోద్యమం,
మంచి పలుకుబడిగల కమ్యూనిస్టు వుద్యమం వున్నాయి. ఈ
వుద్యమాల నన్నింటినీ సర్వనాశనం చేసిన మీదటనే అమెరికా
యీ దేశాల్ని స్వాధీనం చేసుకోగలదు. కనుక భారతదేశం
విషయంలో అమెరికా వుద్దేశ్యాలు నెరవేరటమంటే మన
స్వాతంత్ర్యం హరించబడటం మాత్రమేగాక ఆర్థిక పరిస్థితి
మరింత క్షీణించటం, ప్రజాతంత్రకార్మికోద్యమాలపై తీవ్రమైన
దాడి జరగడం తధ్యం.

ఈ ప్రమాదాల నన్నింటినీ మనం దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. భారత
ప్రజాసామాన్యాన్ని ప్రపంచ శాంతి కొరకు, అంతర్జాతీయ వుద్రిక్తతను
తగ్గించుటకు, అగ్రరాజ్య పంచకం మధ్య శాంతి సంధికొరకు,
అమెరికన్ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా మనం సమీకరించాలి.

ఈ కర్తవ్యాలు మనం నెరవేర్చుకపోతే మనం ప్రజా
పుద్యమానికి తీవ్రమైన ద్రోహం చేసినవారమవుతాం. ఈ సందర్భంలో
గాభరాపడి దేశమంతా నెహ్రూ ప్రభుత్వం వెనుక సమీకరించబడాలి.
అనే కైఖికి మనం దిగజారరాదు. ఐతే దేశంలోని ప్రజాతంత్ర పుద్య
మానికి, ప్రజాక్షేమానికి మన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలకు అమెరికా
కస్టున్న ప్రమాదాన్ని తక్కువ అంచనా వేయడంకూడా యే విధంగా
కూడదు.

కనుక శాంతికొరకు జరిపే పోరాటం, స్వాతంత్ర్యం
కొరకు జరిపే పోరాటం రెండూ ఒకటేనని చెప్పటం సరి
గాకపోయినా రెంటికీ చాల దగ్గర సంబంధం వుందని తెల్పు
కోవటం చాల అవసరం.

మనం బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం దగ్గరనుంచి సంపూర్ణస్వాతం
త్ర్యాన్ని సంపాదించుకోవలసియుంది. దానితోపాటు మనకున్న
కొద్దిపాటి స్వాతంత్ర్యాన్ని రోజురోజుకూ పెరుగుతోన్న అమెరి
కన్ ప్రమాదగనుండి కాపాడుకోవలసియుంది.

మనకు నేడున్న స్వాతంత్ర్యాన్ని అమెరికానుండి
రక్షించుకోలేనిపక్షంలో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంనుండి సంపూర్ణ
స్వాతంత్ర్యాన్ని మనం యెన్నటికీ సాధించలేము.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంనుంచి పూర్తిస్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించ
లేనిపక్షంలో మనకున్న కొద్దిపాటి స్వాతంత్ర్యానికి నిరంతరం
యేదోవొక ప్రమాదం వచ్చిపడుతూనే వుంటుంది. ఎందువల్ల
నంటే మనకున్న వెనుకబడిన ఆర్థికవిధానంతో బలీయమైన
దేశరక్షణా ప్రయత్నాలను మనం చేయలేము.

సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంకొరకు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంతో పోరాడాలన్నప్పుడు ఆ పోరాటంయొక్క నిర్దిష్ట స్వరూప మేమిటో వెలుసుకోవాలి. కామన్వెల్తుసుండి శాంతిపులు చేసుకుని, బ్రిటిష్ పెట్టుబడిని స్వాధీనం చేసుకుని, రైతాంగానికి భూమిచ్చే ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటమే ఈ పోరాటంయొక్క నిర్దిష్ట స్వరూపం.

నెహ్రూ ప్రభుత్వం యొక్క విషయం పరిశీలిద్దాం. దేశంలోని భూస్వామ్య విధానాన్ని రద్దుచేయటానికి, బ్రిటిష్ పెట్టుబడులను స్వాధీనం చేసుకోడానికి రాజ్యాంగసత్యా నెహ్రూ ప్రభుత్వానికి అధికారం వున్నది. కాని యీ ప్రభుత్వం కొన్ని వర్గాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించటంవల్ల, భూస్వామ్య విధానంతోనూ సామాజ్యవాద విధానంతోనూ రాజీపడే విధానాన్ని వలంబించడంవల్ల యీ ప్రభుత్వం తనకున్న అధికారాన్ని వ్రసయోగించుకోదు. ఉపయోగించుకోలేదు కూడా. ఈ విషయాన్ని మనం గమనించకపోయినట్లైతే నెహ్రూ ప్రభుత్వం బ్రిటిష్ పెత్తనానికి బలియైన (Victim) ప్రభుత్వం మాత్రమేనని, దాని మిత్ర ప్రభుత్వం కాదని మనం భావించే ప్రమాదం వుంది. ఈ దృక్పథంలోకి మనం దిగజారామంటే నెహ్రూ ప్రభుత్వంపట్ల ఉదార నైతిక నవలంబించి ప్రజాపోరాటాలను బలహీనపరిచే ప్రమాదంవుంది.

ఇదే సందర్భంలో మనలో ఒక అతివాదపోకడ రాకుండా కూడా జాగ్రత్తపడాలి. నెహ్రూ ప్రభుత్వం శాంతికొరకు ఒక మంచిపని చేసినప్పుడు మనలో కొందరు కామ్రేడ్స్ గందరగోళపడి దిగ్భ్రాంతిచెందుతూ వుంటారు. మనమొక విషయాన్ని

గుర్తుంచుకోవాలి. మన ప్రభుత్వం వెనుకనున్న వర్గాలు ప్రపంచ యుద్ధాన్ని కోరటంలేదు. దీనికోపాటు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదం యొక్క పలుకుబడికి కూడా ఇష్టపడటంలేదు. ఇంతేగాక దేశంలో నిరంతరం బలపడుతున్న శాంతి వృద్ధ్యుని, ప్రజాతాత్ర వృద్ధ్యుని యొక్క పలుకుబడిని నెహ్రూ ప్రభుత్వం అంత తేలికగా అణచివేయలేదు. నిర్లక్ష్యం చేయలేదుకూడా.

ప్రభుత్వం యే యే సమస్యలమీద ఖచ్చితమైన వైఖరిని తీసుకుంటుందో ఆ సమస్యలపైన కాంగ్రెసు ప్రజానీకంతో సైతం మనం విషయ సంఘటనకు కృషిచేయాలి. ప్రభుత్వం ఆటంబాంబుకు వ్యతిరేకంగానూ అగ్రరాజ్యాల సంప్రదించుటకు అనుకూలంగానూ ఖచ్చితమైన వైఖరిని తీసుకున్నప్పుడు మనం ఆ వైఖరిని మనస్ఫూర్తిగా బలపర్చాలి. వితేగియితే అనే సంకోచాలు మనస్సులో పెట్టుకోకూడదు.

ఈ విధంగా ఒక సమగ్రమైన కూలంకషమైన దృక్పథాన్ని కల్గియున్నట్లయితే మనం రెండురకాల పెడమార్గాల్లోకి పోకుండా వుండగలం.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలన్నప్పటికీ భారత-పాకిస్థాన్ ప్రజల మధ్య స్నేహ సంబంధాలు యిహోధికంగా వృద్ధిచేయటం అత్యవసరం.

బలమైన శాంతివృద్ధ్యుని నిర్మించే సందర్భంలో మన కార్మిక సంస్థలు ప్రధానంగానూ, రైతు సంఘాలు కొంతవరకు అతి ప్రమాదకరమైన నిర్లక్ష్యాన్ని యింతవరకూ ప్రదర్శిస్తూ వచ్చాయి.

గతంలో మనలో రెండు పెడమార్గాలు వుండేవి. జాతీయ విముక్తిద్వారా ప్రపంచ శాంతి అని వొక వాదన,

ప్రపంచ శాంతిద్వారా జాతీయ విముక్తి అని మరొక వాదన. ఈ రెండు పెడమార్గాలు యీనాడు మరొక కొత్త రూపంలో తలెత్తుతున్నాయి. అమెరికా ప్రపంచశాంతికి మాత్రమే ప్రమాదకరమని, దేశస్వాతంత్ర్యానికి కాదని మరొకరు వాదిస్తున్నారు. ప్రపంచ శాంతికి, దేశ స్వాతంత్ర్యానికి రెండిటికీ కూడ అమెరికా ఒక్కటే యేకైక శత్రువని మరొకరు వాదిస్తున్నారు. ఈ రెండు పెడమార్గాలను పార్టీ కాంగ్రెసు ఖచ్చితంగా నిరాకరించింది.

శాంతి కొరకు జరిపే పోరాటం, జాతీయ విముక్తి కొరకు జరిపే పోరాటం యివి రెండూ ఒకటేనని అభిప్రాయపడవని అనుకోవటం పొరబాటు జాతీయ విముక్తి పోరాటంలో పాల్గొనేవారందరూ శాంతి పోరాటంలో తప్పనిసరిగా పాల్గొంటారు. కాని శాంతిపోరాటంలో పాల్గొనేవారిలో పలువురు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనక పోవచ్చు.

4. జాతీయ పరిస్థితిలోని ముఖ్య లక్షణం :

ప్రస్తుత జాతీయ పరిస్థితిలోని ముఖ్యలక్షణ మేదో మనం పరిశీలిద్దాం.

1953 మార్చిలో కేంద్రకమిటీ జాతీయ పరిస్థితినిగూర్చి చేసిన తీర్మానాన్ని పార్టీ కాంగ్రెసు ఆమోదించింది. ఆ తీర్మానంలో యిలా వుంది :

“మనం యిప్పుడు రోజు రోజుకూ తీవ్రమాతున్న ఆర్థిక సంక్షోభంలోనూ, యిప్పు డిప్పుడే ప్రారంభమవుతున్న రాజకీయ సంక్షోభంలోనూ వున్నాము.”

జాతీయ పరిస్థితిలోని ముఖ్యలక్షణాన్ని అవగాహన చేసుకోవలసిన అవసరం యేమిటో మొదట చూద్దాం. మన పార్టీ చరిత్రను పరిశీలిస్తే ఒక పరిస్థితియొక్క ముఖ్యలక్షణాన్ని మనం అవగాహన చేసుకోకపోవడంవల్ల మనం పడేపడే పెడ మార్గాల్లో పడుతూ వచ్చామని స్పష్టమౌతుంది.

ఉదాహరణకు : 1945-'47 సం॥రాల మధ్య పరిస్థితిని పరిశీలిద్దాం. ఆరోజుల్లో పరిస్థితిని గురించి కేంద్రకమిటీ యీ క్రింది విధంగా అంచనావేస్తూ వచ్చింది— ప్రజాపోరాటం మోకనైపున వుచ్చుస్థాయికి వస్తోంది. మరొకనైపున మతకలహాల ఫలితంగా విచ్చిన్నత యేర్పడుతున్నది. ఈ విధంగా పరిస్థితిని గురించి విడివిడిగా అర్థంచేసుకోవటం ఫలితంగా అసగా యేదో ఒకవిషయాన్ని పట్టుకొని ఆ ప్రాతిపదికమీద ఒకసాధారణ సూత్రీకరణ (eclecticism) చేయటంద్వారా మనం తరుచు పెడమార్గాలు పడుతూ వచ్చాం.

ఇంతేకాదు. మొన్నజరిగిన సాధారణఎన్నికలకు ముందు కొందరు కామ్రేడ్స్ పార్టీ పూర్తిగా దెబ్బతిందని, ప్రజల్లో పూర్తిగా పలుకుబడిని కోల్పోయిందని నిందించ నారంభించారు. మనం ఎన్నికల్లో ఘనవిజయాలు సాధించినమీదట తిరిగి యిదే కామ్రేడ్స్ మరొక కొసకు వెళ్ళి మనం యింక విజయ పరం పరలు సాధిస్తూనే వుంటామని ముక్కుకి సూటిగా అంతిమ విజయం వరకు పురోగమిస్తూ వుంటామని వాదించసాగారు. అటు తర్వాత కొంతకాలానికి ఎన్నికలరోజుల్లో మనలో కలసి వచ్చిన తాత్కాలిక మిత్రులు జారిపోయి ఐక్యసంఘటనా అవకాశాలు సన్నగిల్లటంతో అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులు తిరిగి

తలయెత్తుచున్నవనే సూత్రీకరణను యీ కామ్రేడ్స్ చేయ నారంభించారు.

ఈ విధంగా వీరో ఒక అంశాన్ని చూసి ఆ ప్రాతిపదికమీద వీరు సాధారణ సూత్రీకరణ చేస్తామని గాను. మొత్తం దశ నంతటినీ సమగ్ర పద్ధతిలో పరిశీలించాలని వీరు తెలుసుకోరు. కనుకనే మొత్తం పరిస్థితిని అంచనావేసి అందులోని మూల సూత్రాన్ని మూల లక్ష్యాన్ని జాగ్రత్తగా తెలుసుకోవడం చాల అవసరం.

ఈవిధంగా మూలసూత్రాన్ని తెలుసుకున్నప్పుడే మనం రెండురకాల పెడమాగ్గాలు రాకుండా జాగ్రత్తపడగలం. కనుకనే పార్టీ కాంగ్రెసు యీ సమస్యలోకి వెళ్ళి ప్రస్తుత పరిస్థితిని గూర్చిన సరియైన అంచనా యిచ్చింది.

రాజకీయ సంక్షోభం ప్రారంభమయ్యే వూరని మనం ఎందు కంటున్నాం? తిరువాన్కూరు - కొచ్చిన్ లోనూ, ఆంధ్ర - హైదరాబాద్ లోనూ జరుగుతున్న ఘటనలు. ఉత్తర ప్రదేశ్ మునిసిపల్ ఎన్నికలు, కాంగ్రెసులో తీవ్రమవుతున్న అంతర్గత విభేదాలు, కలకత్తాలో ప్రజా రాజకీయ పోరాటాలుగా అభివృద్ధియైన కొన్ని పార్శ్వ పోరాటాలను గమనించినప్పుడే దేశంలో రాజకీయ సంక్షోభం పరిపక్వ మవుతున్నదని మనం గ్రహించగలం. ఈ వాస్తవాన్ని ఎవరూ నిరాకరించ లేకుండా.

ఏతే 1945-46 సం॥లకు, యీనాటికీ వున్న ఒక వ్యత్యాసాన్ని కూడా మనం గమనించాలి. ఈనాడు బ్రహ్మాండమైన పోరాటాలు జరిగినప్పటికీ అవన్నీ కూడ ప్రజలయొక్క తక్షణ కోరికలపై ప్రారంభమై అనేక సందర్భాల్లో ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ఐక్య పోరాటాలుగా వృద్ధిచెందాయి. ప్రజలలో ఒక

భాగానికి చెందిన పోరాటాలుగా ప్రారంభమై ఆ ప్రాంతంలోని మొత్తం ప్రజల పోరాటాలుగా వ్యాప్తిచెందాయి. ఇదంతా నిజమే ఐనప్పటికీ తెభాగా (1945-'46) వంటి బ్రహ్మాండమైన రైతు పోరాటాలు యీ దశలో అభివృద్ధికాలేదు; ఈ విషయాలన్నింటినీ మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

ఈ సందర్భంలో రెండు పొరబాటు ధోరణులు వచ్చే అవకాశంకూడా వుంది. నేటి పోరాటాలను కేవలం సాధారణ ఆర్థిక పోరాటాలుగా మాత్రమే మనం చూసినట్లైతే అది వొక పెద్ద పొరబాటవుతుంది. నేటి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితిలో యీ పాక్షిక పోరాటాలే లక్షలాది ప్రజానీకాన్ని కదిలిస్తున్నవి. ప్రభుత్వ వర్గాలకు అతి తీవ్రమైన సమస్యలను తెచ్చి పెడుతున్నవి. ఆర్థిక సంక్షోభ బరువును ప్రజలనెత్తిపైకి త్రోయడానికి ప్రభుత్వం చేసే ప్రయత్నాలను యీ పోరాటాలు భగ్నం చేస్తున్నాయి. కనుక నేడు జరుగుతున్న ఆర్థిక పోరాటాల యొక్క సాంఘిక, రాజకీయ ప్రాధాన్యతను మనం యేమాత్రమూ నిర్లక్ష్యం చేయరాదు.

దీనితోబాటు ప్రతి పోరాటమూ ఒక “చిన్న! అంత దృఢం”గా అభివృద్ధికాగలదనీ, కనుక పోరాటస్థాయిని క్రమంగా పెంచుకుంటూ పోవటమే మన కర్తవ్యమని మనం భావించేటట్లయితే అదీ ఒక పొరబాటు అవుతుంది.

పార్టీ కాంగ్రెసు యీ రెండు పెడమార్గాల్లో పడకూడదని మనల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించింది.

ఈ రోజున పార్టీ బలపడాలంటే మనం ప్రజల ఆర్థిక తదితర తక్షణ కోర్కెల ప్రాతిపదికపై ననే అభివృద్ధి కాగలం.

కోర్కెలకోసం జరిగే ఈ పోరాటాల్లో కొన్ని విఫలమైనా ప్రజలపై అవి ప్రభావాన్ని కల్పించిన విషయం మర్చిపోరాదు. నేటి దశలో రాజకీయ సంక్షోభం పరిపక్వమౌతున్నది. కనుక తక్షణ ఆర్థిక హక్కులకొరకై జరిపే యీ పోరాటాలు అప్రధానమైన మనం భావించరాదు.

పైపెచ్చు యిలాంటి పోరాటాల ప్రాధాన్యత కార్మిక, రైతు సంఘాల దైనందిన కార్యకలాపాల ప్రాధాన్యత రోజు రోజుకూ ఎక్కువవుతున్నది. మనం సాధించే ప్రతి విజయమూ అది ఎంత స్వల్పమైన దైనప్పటికీ పాలకవర్గ సంక్షోభపు బరువును ప్రజలపై తోసే ప్రయత్నాన్ని కొంతవరకూ నివారించగలదు. తత్ఫలితంగా ప్రజల ఆత్మ విశ్వాసాన్ని వృద్ధి చేయగలదు. ఈ సందర్భంలో తెనిస్ 1905 దశలో పైతం ఆర్థిక పోరాటాలను-ప్రాధాన్యతను గురించి వ్రాసిన విషయాలను మనం తిరిగి అధ్యయనం చేయవలసియుంటుంది.

ఈ దశలో గనుక మనం తక్షణ ఆర్థిక కోర్కెలపై పోరాటాలు జరపనిచో మనం యెక్కడున్నామో అక్కడే వుంటాం. లేక కొంత నెనకడుగు వేస్తే వేయవచ్చు. కనుక ప్రజలకు ప్రత్యక్షంగాసంబంధించిన సమస్యలు తీసుకుని వారిలో మనకుగల సంబంధాలను దృఢతరం చేసుకుని ప్రజావిశ్వాసాన్ని చూరగొనటం అనేది తక్షణ కర్తవ్యంగా వుండాలి.

ఐతే యీ వొక్క కర్తవ్యం నెరవేర్చినంతమాత్రాన మన పని పూర్తికాదు. కార్మికవర్గం తనచారిత్రాత్మక కర్తవ్యాన్ని గుర్తించేటట్లు చేయగల అవకాశం నేడు విశేషంగా వుంది. కనుక కార్మికవర్గ ప్రజా సామాన్యానికి రాజకీయ విజ్ఞానం అందించాలి; అందించగలం.

నిరుద్యోగ సమస్య మొదలైనవాటిపై పెద్దయెత్తున ప్రజల కర్థమయ్యే పద్ధతిలో రాజకీయ అధ్యయనం జరపాలి.

వారి తక్షణ సమస్యలు పరిష్కారం కావాలంటే ప్రధాన వ్యవసాయ సంస్కరణలు ఎలా అవసరమో, కనుక కార్మికవర్గం రైతాంగపు కోర్కెల కొరకుకూడా పోరాడవలెనని మనం రాజకీయ అధ్యయనంలో వివరించ గల్గియుండాలి.

ఈ సమస్య మరొక విధంగాకూడ ప్రధానమైనది. నేటి మన వుద్యమాన్ని కాపాడుకొంటూ, దాన్ని ఇంకా ముందుకు తీసుకుపోవాలంటే పార్టీ కేడర్ల సంఖ్య విశేషంగా అభివృద్ధి చెందాలి. ప్రజా రాజకీయ అధ్యయనం ద్వారానే కార్మిక వర్గం నుంచి మనం అట్టి కేడర్లను తరిఫీదు చేయగలం. ఈ రకమైన రాజకీయ ఆందోళన ద్వారా కార్మిక ప్రజల రాజకీయ కార్యాచరణకు పునాది యేర్పడుతుంది. ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని దృఢతరం చేసుకునేందుకు, విస్తృతం చేసుకునేందుకు యీ రాజకీయ కార్యాచరణ అత్యవసరం.

ఉద్యమం యొక్క అంతిమ విజయానికి మాత్రమేగాక, నేడున్న వుద్యమాన్ని దృఢతరం చేసుకునేందుకు, బలపర్చుకునేందుకుకూడా కార్మికవర్గ నాయకత్వాన్ని స్థాపించటం అత్యవసరం. దీనిని రెండు విధాలుగా సాధించాలి. ఒకటి కార్మికవర్గం యొక్క ప్రజా కార్యాచరణ, రెండు ప్రజాపార్టీని నిర్మించుట. ఈ రెండు కర్తవ్యాలకు దగ్గర సంబంధంకూడా వుంది.

ఈ రెండు కర్తవ్యాలు నెరవేర్చాలంటే అతివిస్తృతమైన పద్ధతిలో, ముఖ్యంగా కార్మిక వర్గంలో ప్రజా రాజకీయ ఆందోళనా కార్యక్రమం సాగించాలి. దానితోపాటు రాజకీయ విజ్ఞానాన్ని కలిగించి పార్టీని దృఢతరం చేయాలి. గోజు గోజుకూ తీవ్రమాతున్న నేటి సంక్షోభంలో యీ రెండు కర్తవ్యాలకు నిర్ణయాత్మకమైన ప్రాధాన్యత వుంది.

5. ఐక్య ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వ స్థాపన :

నేటి పోరాటాలు యేమార్గాన పురోగమిస్తున్నవో మనం అర్థం చేసుకోవాలి. ఆ పరిస్థితుల్లో పార్టీ కాంగ్రెసు యిచ్చిన ఐక్య ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వ స్థాపన అనే నినాదం యొక్క ప్రాధాన్యతను మనం గుర్తించాలి.

ఈరోజు జరుగుతున్న ఆర్థిక పోరాటాలు కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలు కలిగి ఉన్నాయి.

ఈ పోరాటాల్లో ప్రతి సందర్భంలోనూ ప్రభుత్వం ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా అభివృద్ధినిరోధక శక్తులకు అండగా స్పష్టంగా బైటపడుతోంది. ఇది మొదటి లక్షణం.

పన్నుల నిరాకరణ లాంటి వుద్యమాలు సరాసరి ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే వుద్యమాలు కావటంవల్ల ప్రభుత్వమూ, ప్రజలూ ముఖాముఖి పోరాటాల్లో పాల్గొనటం జరుగుతున్నది. ఇది రెండవ లక్షణం.

ఈ పోరాటాలన్నీ ఒక నూతన పరిస్థితిలో జరుగుతున్నాయి. ప్రస్తుత ప్రభుత్వం అధికసంఖ్యాక ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించుటలేదనీ, ప్రజానీకం క్రమంగా గ్రహిస్తున్నది. ప్రధానమైన మార్పులు ఆర్థిక విధానంలో అవసరమని, అలాంటి మార్పులు చేయగల ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించుకోవటం అవసరమని ప్రజానీకం క్రమంగా గుర్తిస్తున్నారు. ఇది మూడవ లక్షణం.

ఈ కారణాలవల్ల ప్రస్తుత పోరాటాలకు ఒక ప్రత్యేక ప్రాధాన్యత వుంది. ఈ పోరాటాలకు సక్రమంగానూ, దృఢంగానూ మనం నడిపినట్లయితే రాజకీయాధికారం ఎవరిచేతుల్లో వుండాలనే సమస్య

తక్షణ సమస్య ఔతుంది. ఐక్య ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వాస్థాపన అనే కేంద్ర
నినాదం యీ పోరాటాలకు మార్గదర్శి ఔతుంది.

తిరువాన్కూర్ - కొచ్చిన్ లో సంక్షోభం అతి తీవ్ర
రూపంలో వుంది. ప్రజాతంత్ర వుద్యమం, కమ్యూనిస్టుపార్టీ
చాలబలంగా వున్నాయి. ఇచ్చట ఐక్య ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వ
స్థాపన అనే నినాదం వెంటనే ఆచరణయోగ్యమైన నినాదంగా
(slogan of the day) ముందుకు వచ్చింది. కొద్దిరోజుల్లో
ఆంధ్రలోకూడ యిలాంటి పరిస్థితే రావచ్చు.

ఐతే సంక్షోభం అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ వాకేరకంగా పరి
పక్వమవదు. ఒక్కొక్క రాష్ట్రంలో పరిస్థితులు పరిపక్వమైన
కొద్దీ, ప్రజా పోరాటా లభివృద్ధియైనకొద్దీ, ప్రజలు ప్రస్తుత
ప్రభుత్వాన్ని అధికారంలోనుంచి తొలగించవలసిన అవసరాన్ని,
అవకాశాన్ని గుర్తించిన కొద్దీ ఆ యా రాష్ట్రాల్లో యీ నినా
దాన్ని ఆచరణయోగ్యమైన నినాదంగా యివ్వడం సాధ్య
మవుతుంది.

ఈ నూతన దృక్పథమంచి ఆలోచించినపుడు ప్రజారంగాల్లో
మన కార్యక్రమానికి ఒక ప్రత్యేక సాధాన్యత యేర్పడుతుంది. నేటి
ప్రజా వుద్యమాల్లోని అసమానత మనకు అతీతీవ్రమైన బలహీనతగా
వుంది. మనం దేశమంతటా ప్రజావుద్యమాన్ని అభివృద్ధి చేయనిపక్షంగా
ముందు వరుసలో నిల్చునివున్న ప్రాంతాల విషయంగా మన బాధ్య
తను విస్మరించినట్లువుతుంది. మొత్తం వుద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకు
పోవడంలోకూడ మనం విజయం పొందలేము.

ఈ పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవాలంటే మనం
సరియైన ఐక్యసంఘటనను, యెత్తుగడలను అవలంబించవలసి

యుంటుంది. గత రెండు సం॥లలో మనకు యీ రంగంలో విశేష మైన అనుభవం వచ్చింది. ఈ అనుభవాన్నంతా పార్టీ కాంగ్రెసు సమీక్షచేసి పరిశీలించింది.

మనం సాధించిన విజయాలు. గణనీయమైన నై నప్పటికీ మనం సాధించవలసిన లక్ష్యంకో పోల్చిచూస్తే యీ విజయాలు చాలా స్వల్పం మాత్రమే. అంతేకాదు. యీ యెత్తుగడల సమస్యపై మన పార్టీలో రెండు పెడమార్గాలున్నవనీ ఒకటి అతివాద పెడమార్గం, రెండవది ఆత్మ వినాశనకర పెడమార్గం (liquidationist) అని గత అనుభవమే తెలియ చేస్తోంది.

ఉదాహరణకు : అతివాద పార్టీల ఐక్యత ముందు సాధిస్తేనే ఆ తర్వాత విశాల ప్రజాతంత్ర ఐక్యత నిర్మించడం సాధ్యమనే వాదన వొకటివుంది. ఈ దృక్పథం ఫలితంగా అనేక ప్రాంతాల్లో ప్రజాతంత్ర కార్యాచరణకు ప్రజలను సమీకరించడం ఆటంక పరచబడ్డది.

పార్టీని వివిధ ఐక్య సంఘటనా సంస్థలలో ముంచివేసే ధోరణి కూడా ఒకటివుంది. దీనిఫలితంగా పార్టీ తన స్వంత నినాదాలకో స్వంత జండాక్రింద ప్రజలను సమీకరించడం అసాధ్యమౌతున్నది. ప్రజావాంఛలను పతిబింబించి వారి హక్కులకై పోరాడే మొనగాడుగా ప్రజలముందు నిలబడ్డం కష్టమౌతున్నది.

ఇంతేగాక మరొక ధోరణి కూడా వున్నది. ఇతర పార్టీలను గురించి, ఆ పార్టీల నెనుకనున్న ప్రజలను గురించి వొంటెత్తు ధోరణి (Sectarian attitude) ని అనుసరించడంవల్ల ఇతర

పార్టీలతో ఐక్య సంఘటనలను నిర్మించుకుండా వదిలివేసిన ఘటనలుకూడా వున్నాయి.

ఈ అనుభవాలన్నీ చాలా జటిలమైనవీ, అనేకరకాలైనవీ కావటంవల్ల వివిధరాష్ట్రాల్లోని పరిస్థితిని వినరంగా పరిశీలించి ఆయా రాష్ట్రాలలో తప్పులను సరిచేయవలసిన బాధ్యతను నూతన కేంద్రకమిటీకి కాంగ్రెసు అప్పగించింది.

ఇదే సందర్భంలో పార్టీలోనున్న ఒంటెత్తు పోకడలకు వ్యతిరేకంగా ఖచ్చితమైన పోరాటం జరపమని పార్టీ సభ్యులందరికీ కాంగ్రెసు ఆదేశమిచ్చింది. ఈ ధోరణి ఫలితంగానే ప్రజా వుద్యమం పూర్తిగా అభివృద్ధి కావటంలేదు. ఒంటెత్తు పోకడను వదిలి వేయటమంటే అతివాదపార్టీలతో కేవలం స్నేహసంబంధాల నేర్పర్చుకోవటమేకాదు. ఈనాడు ఐక్య సంఘటనను నిర్మించటమంటే కాంగ్రెసు, సోషలిస్టుపార్టీల పట్ల గల భ్రమలను వదులుకుంటున్న, అదేసమయంలో మనపార్టీ కార్యక్రమంలోని అన్ని అంశాలతో పూర్తిగా అంగీకరించలేని అశేష ప్రజానీకాన్ని సంఘటిత పరచటమే.

ఈ ప్రజానీకాన్ని ఐక్యవుద్యమంలోకి తీసుకురావాలంటే విస్పష్టమైన తక్షణ నినాదాలను గూఢొందించాలి. వీరికి అనుగుణ్యమైన కార్యాచరణ పద్ధతులను కల్పించాలి. కార్మిక, రైతుచట్టాలను, తనితర చట్టాలను ప్రజానీకంకొరకు పూర్తిగా వుపయోగించటం నేర్చుకోవాలి. శాసనసభల్లోనూ, మునిసిపాలిటీల్లోనూ, పంచాయితీల్లోనూ మన పనిని మరింత సమర్థతతో నిర్వహించి, ఈ వివిధ రాజకీయధోరణులకు చెందినట్టి నిజాయితీగల దేశభక్తియుతమైన శక్తుల అండను మనం సంపా

దించగలం. మన ఐక్యసంఘటనా విధానంలో యీ కార్యక్రమమంతా ప్రధానమైన అంతర్భాగం. పిస్త్రుత ప్రజా శుద్ధ్యమాన్ని నిర్మించుటకు యిదంతా అవసరం.

కార్మికరంగంలో మన పనిని కాంగ్రెసు సమీక్షచేసింది. మితవాద నాయకులను “బట్టబయలు” చేయటంలోనే మనం మన కాలాన్నంతా వినియోగించుతున్నామని కార్మిక ప్రజా సామాన్యానికి కనీసమైన యూనియన్ చైతన్యాన్ని కలిగించి వారిని కార్యచరణలోకి తీసుకువచ్చే విషయంలో మనం తగినంత శ్రద్ధనహించటం లేదని, కార్మికరంగంలో యిదే మన పెడమార్గమనీ పార్టీ కాంగ్రెసు నిర్ణయించింది.

పార్టీకి, కార్మిక సంఘాలకు వుండవలసిన సంబంధం విషయంలో మనలో చాలా పొరబాటు అభిప్రాయాలున్నాయి. “అనేక సందర్భాల్లో కార్మికసంఘాలు కేవలం పార్టీ గ్రూపులుగానే వుండిపోతున్నాయి. ప్రజాతంత్ర పద్ధతిలో పనిచేయటం లొపిస్తున్నది.” ఈ ధోరణుల నన్నింటికీ వ్యతిరేకంగా ఖచ్చితంగా పోరాటం జరిపితేనే విశాలమైన కార్మికోద్యమాన్ని మనం నిర్మించగలం. పెట్టుబడిదార్ల దాడిని తిప్పికొట్టగలం.

6. బూర్జువా జాతీయవాద పెడమార్గం

పార్టీలో వ్యక్తమౌతూ వచ్చిన బూర్జువా జాతీయవాద పెడమార్గాలను బహిష్కరించి, వాటిని తొలగించి పార్టీ సభ్యుల అవగాహనను ఐక్యంచేసే విషయంలో పార్టీ కాంగ్రెసు ఘనమైన విజయాన్ని సాధించింది. పార్టీ కాంగ్రెసు చేసిన పనుల్లో యిదికూడా ఒకటి.

పోరాట పద్ధతుల విషయంలో సత్యాగ్రహ పోరాట పద్ధతి ప్రజాపోరాటానికి ప్రత్యామ్నాయంగా, స్వీకరించాలనే ధోరణి యీ మధ్య పాఠ్యంలో అక్కడక్కడ తలెత్తింది.

ఈ ధోరణి నెనుక ఒక చరిత్ర వుంది. సాధారణ ఎన్నికల తర్వాత మహారాష్ట్రలో వివిధ పార్టీలు తిండికోసం సత్యాగ్రహ పోరాటాన్ని ప్రారంభించాయి. మనంకుండా యిందుకో ప్యాగాన్నాం. ఇందువల్ల మంచి ఫలితాలొచ్చాయి. ప్రజా సమీకరణ సాధ్యమైంది. కలకత్తాలో వివిధ అణివాద పార్టీలు ఆహార పదార్థాల కొరకు సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించాయి. సత్యాగ్రహం గాంధేయ పోరాటపద్ధతి అనే నెపంతో మనం యీ వుద్యమంలో ప్యాగాన లేదు. మనం సార్వజనీన సమ్మెకు పిలుపివ్వలేం కాబట్టి మనం సత్యాగ్రహంలో ప్యాగోకూడదను కున్నాం. ఈ విషయంలో మన చైఖరి తప్పు అని గుర్తించి తరువాత సరిచేసుకున్నాం.

ఈ రెండు ఘటనల తర్వాత కొన్ని ప్రాంతాలలో సత్యాగ్రహ పోరాటమే ప్రధాన పోరాట పద్ధతిగా భావించే పెడమార్గం పార్టీలో తలెత్తింది.

సత్యాగ్రహం ప్రజా కార్యాచరణను విచ్ఛిన్నంచేసి శత్రువు మీద కొద్దిపాటి వొచ్చిడిన మాత్రమే తీసుకువచ్చే పోరాట పద్ధతి యిది పార్టీ కాంగ్రెసు స్వచ్ఛందేనం. నిజానికి ఇది వ్యక్తిగత దౌర్జన్య వాదానికి మరో రూపమాత్రమే (Counter part). ఈ రెండూ కూడ ప్రజలగుప్రేక్షకులుగా మాత్రమే వుంచి కొద్దిమంది నాయకులు, వీరు ప్రజలతరపున నాయకత్వం వహించగలరనే మాత్రం మీద ఆధారపడి వున్నాయి. కొన్ని కొన్ని కేసులంద్లా ప్రాంతాల్లో మొదటిదశలో సత్యాగ్రహ పోరాట విధానం అవసరమైతప్పటికీ, ప్రజా పోరాటానికి ఇది ఒక ప్రత్యామ్నాయంగా మాత్రం కానివ్వగాదు.

భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల విషయంలో తలెత్తిన
బూర్జువా జాతీయవాద పెడమార్గాలను కూడ పార్టీ కాంగ్రెసు
తొలగించింది.

భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలకొరకు సాగే వుద్యమం ప్రధా
నంగా ఒక ప్రజాతంత్ర వుద్యమం. ఎందుచేతనంటే ప్రజా
సామాన్యం ప్రభుత్వ కార్యకలాపాల్లో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనడ
మనేది ప్రజాస్వామ్యానికి ఒక ప్రధానసూత్రం. మిశ్రమ
రాష్ట్రాల్లో యిది సాధ్యంకాదు.

భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలను యింతవరకూ వ్యతిరేకి
స్తున్న భూస్వామ్యవిధానపు అవశేషాలకు వ్యతిరేకంగాకూడా
యీ వుద్యమం సాగుతుంది; అందువల్లకూడా ఇది ప్రజాతంత్ర
వుద్యమం. భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలున్నపుడే ప్రాంతీయ
సంస్కృతి సంపూర్ణంగా వికసించగలదు. ప్రజాస్వామ్య వికా
సానికి యిది అత్యవసరం. పై కారణాలవల్ల భాషాప్రయుక్త
రాష్ట్రోద్యమం ప్రధానంగా ఒక ప్రజాతంత్ర వుద్యమం.

కాని యీ వుద్యమాన్ని నిర్వహించటంలో మనం
కొన్ని పొరపాట్లుజేశాం. బూర్జువా జాతీయవాద పెడమార్గా
లను కొన్ని సందర్భాల్లో మనం ఖచ్చితంగా యెదుర్కోలేదు.
అప్పుడప్పుడు ఆ పెడమార్గాలు మన పార్టీలోకూడ ప్రవేశించ
డానికి అవకాశం వదలిపెట్టడం జరిగింది.

భారతదేశంలోని వివిధజాతులకు చెందిన పీడిత ప్రజానీకం
యొక్క వికృత అత్యంత ప్రధానవిషయమని పార్టీ కాంగ్రెసు
సుస్పష్టం చేసింది. ఒకే జాతిలోని అన్ని వర్గాలమధ్య సాధించే
వికృతకంటేకూడ మైన వివరించిన పీడితప్రజల వికృత అత్యంత

ప్రధానమైనది. రెండురాష్ట్రాలమధ్య సరిహద్దులవిషయమై యేమైనా తగాదాలొస్తే ఆస్ట్రేలియన్ పోలిట్ బ్యూరో సహాయంతో పరిష్కరించుకోవాలి. అంతేగాని యేష్ట్రాస్ట్రేలియన్ స్వతంత్రించి పక్కరాష్ట్రములనుంచి కొన్ని ప్రాంతాలు తనకు కావాలని ఆందోళన చేయకూడదు.

భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రానినాదృక్కింద ఆ యా జాతిలోని అన్ని వర్గాలు, భూస్వామ్య శక్తులతో సహా సమీకరించబడతారు. ఈ విషయాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఇలాంటి ఐక్యతను మనం నిరాకరించాలనికాదు. కాని వివిధ జాతులకు చెందిన పీడిత ప్రజానీకం ఐక్యత అతి ప్రధానమైనదని, యే పరిస్థితుల్లోనూ దాన్ని భంగపరచకూడదనిమాత్రం గుర్తుంచుకోవాలి.

నేడు భాషారాష్ట్రాలకు ప్రధాన ఆటంకంగా వున్నది. హైదరాబాద్, తిరువాన్కూరు, కొచ్చిన్ లాంటి పాఠ్య బి. రాష్ట్రాలు; బొంబాయి, మద్రాసు, మధ్యప్రదేశ్ లవంటి మిశ్రమ రాష్ట్రాలు.

ఇలాంటి రాష్ట్రాలను విభజించి రాష్ట్ర సరిహద్దులను భాషా ప్రాతిపదికపై తిరిగి నిర్మించాలి. నేటిదశలో యీ రంగంలో యిది ప్రధాన కర్తవ్యం. అంతేగాని ప్రతి వివాద గ్రస్తప్రాంత సమస్యను, ప్రతి చిన్న “అన్యాయాన్ని” మనం పరిష్కరించటానికి పూనుకోరాదు.

ఈ విషయాన్ని మనం గుర్తించుకోక పోయినట్లయితే యిలాంటి వివాదగ్రస్త ప్రాంతాలపై మన దృష్టిని కేంద్రీకరించటం తత్ఫలితంగా వుద్యమం విచ్ఛిన్నకర మార్గాలో పడటం జరుగుతుంది.

పార్టీ కాంగ్రెసులో ప్రత్యేకతా పెడ మార్గానికి (Separatism) వ్యతిరేకంగాకూడా పోరాటం జరిగింది. దేశ భాషను గురించి చర్చించే సందర్భంలో యిది జరిగింది.

విద్యాభ్యాసం మాతృభాషలోనే జరగాలని మన పార్టీ కార్యక్రమంలోనే స్పష్టం చేయబడింది. దేశభాషను బలవంతంగా యితరులపై రుద్దే ప్రయత్నాన్ని, మనం ఎల్లప్పుడూ వ్యతిరేకంగానే వుంటాం. భారతదేశంలో వివిధ ప్రాంతాల సంస్కృతి అభివృద్ధి కావాలంటే, ప్రజాస్వామ్యం గట్టిపడాలంటే యిది అవసరం.

దీనితోబాటు కమ్యూనిస్టుపార్టీ భారతదేశ ఐక్యతను వాంఛిస్తుందని మనం గుర్తించాలి. దేశ స్వాతంత్ర్య రక్షణకు, రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, పునర్నిర్మాణం చురుకుగా సాగేందుకు దేశ ఐక్యత అవసరం. అంతేకాదు. స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలకు పోరాడే మనదేశంలోని వివిధజాతుల ప్రజలు మరింత సన్నిహితం కావాలని మనం వాంఛిస్తున్నాం.

ఇది జరగాలంటే వివిధజాతుల ప్రజలమధ్య సన్నిహిత సంబంధాలు సర్దుచుబడాలి. ఈ వివిధజాతుల ప్రజలు పరస్పరం మాట్లాడుకోవడానికి ఒకభాష అవసరం.

గతంలో మనం అనేక సందర్భాల్లో భారత ఐక్యత అనే నినాదాన్ని అవహేళనచేసి ప్రత్యేకతా ధోరణులకు సాగించాం. ఒకప్పుడు మనం 16 రాజ్యాంగసభ లుండాలని వాదించాం. పాకిస్తాన్, సిక్కిస్తాన్, పేరుతో మత ప్రాతిపదిక పైన సాగే విచ్ఛిన్నకర పోకడలను కూడా బలపర్చాం.

భారత సూలమీద బలవంతంగా దేశభాష అనే పేరుతో యేవొక్క భాషను రుద్దుకూడదని నిశ్చయించింది. కాని వివిధ రాష్ట్ర

ప్రభుత్వాలమధ్య, వివిధ గాఢ్య ప్రజలమధ్య సంభాషణ కుపయోగ
పడే హిందీభాషను మనం ప్రోత్సహించాలి.

ఈ సందర్భంలో మరొక విషయాన్ని కూడా గుర్తుంచు
కోవాలి. హిందీ ప్రాంతాల్లో పనిచేసే మనపార్టీ హిందీ దురభి
మానానికి వ్యతిరేకంగా పనిచేయాలి. హిందీ మాట్లాడని
ప్రాంతాల్లోని జాతీయ భాషలను ఆయా ప్రభుత్వ భాషలు
గానూ, బోధనా భాషలుగానూ గుర్తించాలని, యెట్టి పరిస్థితు
ల్లోనూ హిందీ ప్రాంతీయ భాషలపై పెత్తనం వహించరాదని
స్పష్టం చేయాలి.

అదేసమయంలో హిందీ మాట్లాడని ప్రాంతాల్లో పని
చేసే పార్టీ ప్రాంతీయ భాషకు గల హక్కులను సమర్థిస్తూనే
హిందీని ప్రోత్సహించుటకు పూనుకోవాలి. భారతజాతీ యైక్యతకు
విచ్చిన్నకరంగా పరిణమించే వ్యతిరేక ధోరణులను మన పార్టీ
యెదుర్కోవాలి.

ఈ విధంగా పార్టీ మొత్తంగా ఒకనైపున జాతీయ
దురభిమానాన్ని, మరొక నైపున ప్రత్యేకతా ధోరణిని
వ్యతిరేకిస్తూ కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయ దృక్పథాన్ని దృఢంగా
రక్షించాలి.

పార్టీ ముసాయిదా కార్యక్రమానికి పార్టీ కాంగ్రెసులో
ప్రతిపాదించబడి అమోదించబడ్డ సవరణ యిది వొక్కటే.
మిగతా పార్టీ ముసాయిదా కార్యక్రమాన్ని యావత్తు పార్టీ
కాంగ్రెసు ధృవపరిచింది. గత రెండు సంవత్సరాలుగా యీ
ముసాయిదా కార్యక్రమాన్ని అనుసరించుట వల్లనే పార్టీ నేటి
పున్నత స్థాయికి రాగలిగిందనికూడా స్పష్టం చేసింది.

7. బలమైన పార్టీకేంద్రం యొక్క అవసరం:

పార్టీ నిర్మాణసమస్యలు చర్చించి మన నిర్మాణం లోనూ, కార్యచరణలోనూవున్న అభిప్రధానమైన బలహీనతలను పార్టీ కాంగ్రెసు గమనించింది.

ఈ సమస్యపై జరిగినచర్చలో బలమైన సమర్థతతో పనిచేసే పార్టీ కేంద్రాన్ని నిర్మించే అవసరం యెంతో వుందని పార్టీ కాంగ్రెసు అభిప్రాయపడింది.

ఇలాంటి బలమైన పార్టీ కేంద్రం లేకపోవటంవల్ల పార్టీ కార్యక్రమం యావత్తూ కుంటుపడుతున్నది. ఈ లోపంవల్ల ఇంచుమించుగా ప్రతిపార్టీ కమిటీయొక్క పని కుంటుపడుతూనే వుంది. ఈ లోపాన్ని వెంటనే తొలగించుకోవలసి యుందని పార్టీ కాంగ్రెసు ఖచ్చితంగా నిర్ణయించింది.

దీనికోసాటు ప్రజాపార్టీని నిర్మించే సమస్యకూడ లంకె వేసుకొనియున్నది. ప్రజాపార్టీని నిర్మించకుండా మన ప్రజా తంత్ర వుద్యమం ఎదుటనున్న రాజకీయ లక్ష్యాన్ని ఎన్నటికీ సాధించలేము. ఈనాడు పార్టీ సభ్యత్వం 50 వేలు, క్యాండిడేట్ సభ్యత్వం 20 వేలు. నేడు పార్టీ యెదుర్కొన్న కర్తవ్యాలు నిర్వహించడానికి యీ నిర్మాణం యెంతమాత్రం చాలదు.

ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ యింకా వేలకొద్దీ పార్టీలో చేరా లని వుత్సాహపడుతున్నారు. కాని పార్టీ కమిటీలు వీరందరినీ చేర్చుకొని తర్ఫీదుయిచ్చి అభివృద్ధి చేయటానికి తగిన పరిస్థితులు కల్గిలేవు. ఈ దృష్ట్యా చూచినప్పటికీ పార్టీ నిర్మాణ సమస్యలు ఆ పార్టీ అధ్యయన సమస్యలు పార్టీ ముందు కీలక సమస్యలుగా వున్నాయి.

పై పనులు పెద్దయెత్తున నెరవేర్చాలంటే బలమైన పార్టీ కేంద్రాన్ని నిర్మించడం అత్యవసరం. ఈ విధంగా చూచినప్పుడు కార్మిక వ్యవస్థ పునాదిగల ప్రజాపార్టీని నిర్మించడమనే సమస్య బలమైన పార్టీ కేంద్రాన్ని నిర్మించడమనే సమస్యతో అభేద్యంగా పెనవేసుకొని వున్నదని గుర్తించగలము.

పార్టీ కార్యక్రమాలు వివిధ రంగాల్లో విస్తరించాయి. దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లోని వ్యవసాయాలను నడుపవలసిన ఆవశ్యకత వుంది. యీ దృష్ట్యా పార్టీ కాంగ్రెసు 39 మంది సభ్యులుగల ఒక కేంద్రకమిటీని యెన్నుకొన్నది; యీ కేంద్రకమిటీ తిరిగి 9 మంది సభ్యులుగల పోలిట్ బ్యూరోను ఎన్నుకొంది. యీ 9 మంది సభ్యుల దైనందిన కార్యక్రమాలను పోలిట్ బ్యూరో నిర్ణయిస్తూ వుంటుంది. ఏ యితర క్రింది కమిటీలకు నిర్ణయించే హక్కు లేదు. పార్టీ కేంద్రం సక్రమంగా పనిచేయాలంటే ఇది అత్యవసరం.

*

*

*

*

పై సమీక్ష దృష్ట్యా ఒక విషయం స్పష్టమౌతుంది. అనేకమైన బలహీనతలలోనూ, పరిమితులలోనూ పార్టీ కాంగ్రెసు సమావేశమైనప్పటికీ యీ పార్టీ కాంగ్రెసు కొన్ని ప్రధానమైన విషయాలను సాధించిందని ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

ప్రపంచశాంతి - ప్రపంచయుద్ధం అనే సమస్య, దానికీ, జాతీయవిముక్తికి పోరాటానికీ గల సంబంధం; బ్రిటిష్, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదాలను గురించిన అంచనా, నెహ్రూ ప్రభుత్వాన్ని గురించిన మూల విధానం, పంచవర్ష ప్రణాళిక, మొదలైన యీ ప్రధాన సమస్యలపైన పార్టీ కాంగ్రెసు తప్పుడు ధోరణులన్నింటినీ వ్యతిరేకించుతూ ఖచ్చితమైన విధానాన్ని నిర్దేశించింది.

పార్టీ కాంగ్రెసు నేటి పరిస్థితిని గురించి ప్రధాన సూత్రీ కరణ చేసింది. పార్టీ తక్షణ భవిష్యత్తు వివిధ ప్రజానీకంయొక్క తక్షణ కోర్కెల కొరకై జరిపే పోరాటాలు విశేష ప్రాధాన్యత వహిస్తాయని స్పష్టం చేసింది.

పార్టీలోవున్న కొన్ని తీవ్రమైన బూర్జువా జాతీయవాద పెడమార్గాలను ఎత్తిచూపి సరిచేసింది. ఈ విధంగాచేసి కొన్ని ప్రమాదకరమైన గోతుల్లో పడకుండా పార్టీని రక్షించింది.

వీటితోపాటు పార్టీ నిర్మాణ బలహీనతలు తొలగించడానికి అవసరమైన మొదటి ప్రాథమిక చర్య తీసుకొంది. పార్టీ కేంద్రాన్ని తక్షణమే నిర్మించవలసిన అవసరాన్ని నిర్దేశించుట ద్వారా యీ పని జరిగింది.

ఇవి పార్టీ కాంగ్రెసు సాధించిన విస్పష్ట విజయాలు. పార్టీ చరిత్రలో యీ కాంగ్రెసు ఒక స్పష్టమైన ముందడుగు. నేటి ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో భారతదేశానికిగల ప్రత్యేకస్థానం, తత్ఫలితంగా భారతదేశంలో, మన పార్టీపైగల చారిత్రాత్మక బాధ్యతలను యీ కాంగ్రెసు మనలను గుర్తింప చేసింది. ప్రపంచ శాంతికి, మనస్వాతంత్ర్యానికీ యేర్పడ్డ కొత్త ప్రమాదంవల్ల మన జాతీయ పరిస్థితిలోని విషమావస్థవల్ల మన భుజ స్కంధాలపై నున్న యీ బాధ్యత మరింత గురుతరమైనది.

మూడవ పార్టీ కాంగ్రెసు నిర్ణయాలు ప్రతిపార్టీ సభ్యునికి మరింత పుష్కలము పట్టుదలను కల్గించి తన బాధ్యతలను మరింత సమర్థతతో నిర్వహించేటట్లు చేయగలవనే విషయంలో యెట్టి సందేహం లేదు.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్రిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA113B189
పుస్తకం పేరు	పార్టీ కాంగ్రెసు విధ్యయాలపై రజయభోష రంజ్యోపన్యాసం
తారీఖు	26/10/24
మొదటి అడ్డు	NO
మొదటి అడ్డు	NO
మొత్తం పేజీలు	41
విద్య సైజు పేజీలు	NO
భాష పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	RUKSANA
పేజీలు విడదీసినది	RUKSANA
హ్యాండ్ చేసినది	Haseema
పరిశ్ల చేసినది	RUKSANA
పేజీలు పరిశూనినది	
ఫైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good.